

ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 360 mk., miesięczna 15 mk — Poszczególne numery 20 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 40.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 60.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Drukarnia Gdańska“ Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 49.

Puck, sobota, dnia 1 lipca 1922 r.

Rok 36.

Cześć Urzędowa.

- Treść:** 376. *Rozporządzenie tymczasowe Rady Ministrów z dnia 30. 1. 22. w przedmiocie pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych* Monitor Polski nr. 69.
377. *Ustawa z dnia 7. IV. 1922. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stempowych (należnościach).*
378. *Obwieszczenie Urzędu Skarbowego w sprawie deklaracji podatkowych.*
379. *Odezwa Pomorskiej Izby Rolniczej do Rybaków Pomorskich.*

376.

Rozporządzenie tymczasowe Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 roku w przedmiocie pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych.

Na zasadzie art. 18 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelných (Dz. Pr. K. P. r. 1918, Nr. 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1.

Do czasu ustawowego uregulowania sprawy pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych korzystają oni z pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa.

§ 2.

Pomoc lekarska przysługuje:

- wszystkim czynnym funkcjonarjuszom państwowym, powołanym do służby przez nominację;
- członkom ich rodzin, wyszczególnionym w art. 5 ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. Ust. P. Nr. 65, poz. 429).

Członkowie rodzin mogą korzystać z pomocy lekarskiej jedynie w wypadkach chorób trwających nie dłużej, jak trzy miesiące, o ile pozostają na utrzymaniu funkcjonarjusza i nie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu na wypadek choroby (ustawa o kasach chorych z 19 maja 1920 r. — Dz. Ust. Rz. P. Nr. 44, poz. 272), ani też nie mają skądinąd zapewnionej pomocy lekarskiej.

§ 3.

Pomoc lekarska obejmuje:

- poradę lekarską, wliczając w to najniezbędniejsze zabiegi chirurgiczne, zabiegi w zakresie chorób oka, gardła, nosa, ucha i inne, zabiegi ginekologiczne, chirurgiczno-akuszerskie, dentystyczne (leczenie próchnienia, zapalenia okostnej, przetok i plombo-

wanie najtańszym materiałem, usuwanie zębów) oraz pomoc położną;

- dostarczenie niezbędnych lekarstw oraz środków opatrunkowych;
- bezpłatne leczenie w szpitalach według najniższej taryfy w razie przymusowego umieszczenia.

§ 4.

Pomocy lekarskiej udzielają lekarze bądź urzędowi, bądź też umówieni w tym celu przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

§ 5.

Funkcjonarjusze państwowi oraz członkowie ich rodzin winni celem otrzymania pomocy lekarskiej zwracać się do lekarzy wymienionych w § 4.

Pomoc lekarska udzielana będzie na podstawie „karty porady“, wydawanej przez bezpośrednią przełożoną władzę służbową funkcjonarjusza. W wypadkach nagłych pomoc może być udzielana bez przedstawienia karty porady, która jednak musi być dostarczona lekarzowi najpóźniej dnia następnego. Na żądanie lekarza chory winien przedstawić legitymację urzędniczą, względnie dowód osobisty.

Porady lekarskie udzielane bywają w miejscu wyznaczonym przez lekarza w pewnych z góry oznaczonych godzinach; jedynie obłożnie chorych odwiedza lekarz w ich mieszkaniu. Pomoc winna być udzielana zasadniczo w dniu wezwania, a w wypadkach ciężkich — bezzwłocznie.

W wypadkach nagłych, o ile przybycie lekarza umównionego jest niemożliwe, funkcjonarjusz państwowy może wezwać lekarza prywatnego. Koszta w tym przypadku ponosi Skarb Państwa, według miejscowej taryfy lekarskiej po sprawdzeniu rachunku przez lekarza urzędowego.

W razie koniecznej potrzeby lekarze umówieni mogą kierować chorych do lekarza specjalisty, czyniąc o tem wzmiankę na karcie porady.

§ 6.

Przy zapisywaniu lekarstw i środków opatrunkowych lekarz winien kierować się farmakopeą ekonomiczną. Zapisywanie lekarstw kosztownych dopuszczalne jest tylko w wypadkach wyjątkowych, o ile chodzi o ratowanie zagrożonego życia. Otrzymywanie lekarstw i środków opatrunkowych następuje w aptekach umównionych tylko na podstawie recepty, za każdym razem oddzielnie wydanej.

Wykonanie badań i analiz uskuteczniane będzie na podstawie „karty zapotrzebowania“.

§ 7.

Pomoc akuszerijna udzielana bywa w państwowych i miejskich szpitalach lub zakładach położniczych, a tylko w razie braku tamże miejsca, albo w razie groźnego stanu, uniemożliwiającego przewiezienie położnicy bez szkody dla jej zdrowia — w mieszkaniu położnicy.

§ 8.

Przymusowe umieszczenie chorego w szpitalu następuje na zlecenie lekarza umówionego:

1. w wypadku choroby zakaźnej;
2. w razie potrzeby zabiegu lekarskiego, którego wykonanie w domu chorego powoduje wyższe koszty, aniżeli utrzymanie i leczenie w szpitalu;
3. w okresie porodu.

O ile chory nie zgadza się na umieszczenie w szpitalu, koszty leczenia będą mu zwrócone w wysokości taksy szpitalnej, przewidzianej dla sal ogólnych, w wypadkach porodu — za przeciąg dziesięciu dni.

§ 9.

Organa Ministerstwa Zdrowia Publicznego winny komunikować władzom i instytucjom państwowym, których funkcjonariusze korzystają z pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa, spisy lekarzy, akuszerów, aptek, zakładów badań, szpitali i t. p.

§ 10.

Wydatki, połączone z wykonaniem niniejszego rozporządzenia, a nadto koszty przejazdu lekarza do obłożnie chorego lub przewiezienie chorego do lekarza, względnie do szpitala, pokrywane są z budżetu Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

§ 11.

Jeżeli zostanie ustalone, że wezwanie do chorego nie było uzasadnione, dany funkcjonariusz obowiązany będzie zapłacić honorarium lekarza w wysokości, przyjętej zasadniczo dla lekarzy miejscowych, jakoteż i inne koszty, z wizytą lekarską połączone.

§ 12.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Zdrowia Publicznego, w porozumieniu z Prezydym Rady Ministrów i Ministrem Skarbu.

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, dotyczące pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, z wyjątkiem przepisów dla pracowników kolei żelaznych.

Prezydent Ministrów: (—) **Antoni Ponikowski.**
Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego:

(—) **Chodźko.**

Minister Skarbu: (—) **Michalski.**

377.

Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach).

Art. 1. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych należnościach bezpośrednich i stemplowych) na obszarach b. zaboru ro-

syjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. nr. 73, poz. 498) ulega zmianom następującym:

1. Stałą opłatę stemplową od podań, wymienionych w art. 14 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145) i w poz. 43, b. 1 austr. ustawy z dnia 13 lutego 1862 r. (Austr. Dz. Ust. P. nr. 89) podwyższa się na 3000 mk.

Takiej samej opłacie podlegają podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółek akcyjnych lub komandytowych na akcje.

2. Stałą opłatę stemplową od podań, wymienionych poz. tar. 43, b. 2) austr. ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r. (Austr. Dz. Ust. P. nr. 89) podwyższa się na 500 mk.

3. Stałą opłatę stemplową od podań, wymienionych w art. 11 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145) tudzież w poz. tar. 43 a 2; 43 c 1, 2, 3; 43 d; 43 e; 43 f; 43 h; austr. ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r. (Austr. Dz. Ust. P. nr. 89), podwyższa się na 200 mk.

4. Podania o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r. Dz. U. R. P. nr. 31, poz. 178) podlegają opłacie w wysokości 5000 marek.

5. Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji w przedmiocie daniny publicznej podlegają opłacie w wysokości 50 marek.

Stawki, wymienione w punktach 1 do 5 niniejszego artykułu, odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy dalszy arkusz podania podlega opłacie stemplowej w kwocie 50 marek. Takiej samej opłacie po 50 mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach.

6. Podania, wnoszone do władz i urzędów samorządowych w sprawach, należących do własnego lub poruczonego zakresu działania gmin lub związków samorządowych, nie podlegają opłacie stemplowej na rzecz Państwa.

7. Od każdego załącznika do podania, podlegającego opłacie stemplowej, należy uiścić opłatę w kwocie 50 marek.

8. Stałą opłatę stemplową od świadectw, wymienionych w art. 30 i 31 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145), tudzież w poz. tar. 116 a, aa, austr. ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r. (Austr. Dz. Ust. P. nr. 89), podwyższa się na 200 mk. od pierwszego, a na 50 mk. od każdego dalszego arkusza.

9. Ustanowioną w art. 1, 8 i 16 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. nr. 73, poz. 498) stałą opłatę stemplową od pełnomocnictw podwyższa się na 100 marek.

Pełnomocnictwo, wystawione przez osobę, która pozostaje lub pozostawała w stosunku służbowym, a upoważniająca do podjęcia w jej imieniu poborów służbowych lub należności emerytalnej, jest wolne od opłaty stemplowej.

Art. 2. Stałe opłaty stemplowe, ustanowione:

1. W poz. 14 taryfy, ogłoszonej rozporządzeniem b. Generał Gubernatora Warszawskiego z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. nr. 40, poz. 127), w poz. tar. 73 i 95 austr. ustawy z dnia 9 lutego 1850 r. (Austr. Dz. Ust. P. nr. 50), w art. 14 punkt 3 lit. d) ros. ustawy o opłatach (Ros. Zb. Pr. tom V, wyd. z 1903 r.) od wyciągów z ksiąg metrykalnych, podwyższa się na 50 marek;

2. W art. 32 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145) tudzież w poz. tar. 2 lit. a), b) austr. ustawy z dnia 13

grudnia 1862 r. (Austr. Dz. Ust. P. Nr. 89) od odpisów i w poz. tar. 7 lit. h) austr. ustawy z dnia 9 lutego 1850 r. (Austr. Dz. Ust. P. Nr. 50) od duplikatów podwyższa się na 100 marek od każdej strony. Stronicę zaczętą uważa się za całą.

Jeżeli strona, żądająca poświadczenia zgodności z oryginałem, sama sporządziła odpis, to opłata za poświadczenie zgodności wynosi 50 mk. od każdej strony odpisu.

3. W poz. tar. 7 lit. g) austr. ustawy z dnia 9 lutego 1850 r. (Austr. Dz. Ust. P. Nr. 50) od wymienionych tam licencji i t. d. podwyższa się na 500 mk.;

4. W poz. tar. 101 I A. b. austr. ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r. (w brzmieniu, ustalonym w § 12 lit. a), c) austr. ces. rozp. z dnia 28 sierpnia 1916 r. Austr. Dz. Ust. P. Nr. 281) od kolejowych listów przewozowych podwyższa się na 50 mk.;

5. W poz. 8 taryfy stemplowej niemieckiej od zezwoleń na używanie motorowych środków przewozowych podwyższa się dziesięciokrotnie;

6. Stałą opłatę stemplową, ustanowioną w poz. 43 taryfy stemplowej pruskiej (ogłoszonej rozporządzeniem pruskiego Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1909 r. Zb. Pr. str. 535) od świadectwa nadania obywatelstwa, podwyższa się na 5000 marek.

Art. 3. Stałą opłatę stemplową od kart do gry, ustanowioną w art. 1 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 204), podwyższa się na 300 mk.

Wszystkie inne stałe opłaty stemplowe (należytości), które wedle dotychczasowych przepisów wynoszą mniej niż 20 mk. — z wyjątkiem opłaty stemplowej od czeków (art. 17 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 313) oraz z wyjątkiem należytości sądowych, wymienionych w taryfie, załączonej do austr. cesarskiego rozporządzenia z dnia 15 września 1915 r. (Austr. Dz. Ust. P. Nr. 279) podwyższa się na 20 marek.

Art. 4. Wyrażone sumą stałą wymiary kar pieniężnych, przewidzianych w przepisach ustawowych o opłatach stemplowych (należytościach), w szczególności też w ustawie niemieckiej z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Ust. str. 779) o podatku od obrotu, podwyższa się dziesięciokrotnie.

Art. 5. Jeśli z obliczenia należytości skalowej przy zastosowaniu jednej ze skal, obowiązujących w b. zaborze austriackim, wypada kwota z ułamkiem marki, należy ten ułamek zaokrąglić wzwyż do pełnej marki.

Sumę 35 marek, do której uiszczanie należytości skalowej znaczkami stemplowymi jest obowiązkowe (§ 6 austr. ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r. Dz. Ust. P. Nr. 89) podwyższa się do kwoty 3.000 mk.

Art. 6. W celu ujednostajnienia i uproszczenia przepisów ustawowych o opłatach stemplowych (należytościach) upoważnia się Ministra Skarbu.

1. Do rozciągnięcia mocy obowiązującej przepisów ustawowych z tej dzielnicy, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach Rzeczypospolitej Polskiej, na inne dzielnice;

2. Do uchylecia przepisów ustawowych, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach, ewentualnie zastąpienia ich przepisami obowiązującymi w innej dzielnicy;

3. Do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej postanowień ustawy niniejszej oraz utrzymany w mocy przepisów ustawowych, dotyczących poszczególnych przedmiotów w zakresie opłat stemplowych, w dotychczasowym ich brzmieniu albo zmienionych w myśl postanowień, zawartych w poprzednich ustępach niniejszego artykułu, w formie tekstu jednolitego z kolejną numeracją paragrafów, niezależną od użytej w pierwotnym tekście ustawowym.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 8. Art. 6 i 7 niniejszej ustawy wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia; reszta jej postanowień wchodzi w życie w miesiąc po jej ogłoszeniu.

Ustawa niniejsza wraz z wydaniami na jej podstawie rozporządzeniami traci moc obowiązującą w dniu 1 stycznia 1924 r.

Marszałek: **Trąpczyński.**

Prezydent Ministrów: **Antonij Ponikowski.**

Minister Skarbu: **Michalski.**

Powyzszą ustawę podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 20 czerwca 1922 r.

Lipski, starosta.

378.

Obwieszczenie Urzędu Skarbowego w sprawie deklaracji podatkowych.

Na podstawie pruskiej ustawy z d. 19 czerwca 1906 r. Zb. Pr. pras. str. 259 i ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. Dz. U. PP. nr. 33 poz. 266 o podatku dochodowym, wzywa się wszystkich zobowiązanych do płacenia podatku dochodowego, a których dochód w r. 1921 wynosił więcej niż 500 000 mk. aby w terminie do dnia 31 lipca 1922 roku złożyli w Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Pucku ulica Hallera pisemnie lub protokularnie zeznania swych dochodów celem wymiaru podatku dochodowego na r. 1922.

Zeznania składa się na przepisanych drukach, które Urząd wydaje bezpłatnie. Niezłożenie w określonym terminie zeznania jakoteż złożenia zeznań niezgodnych z prawdą podlega ustawą unormowanym karom. Protokularne zeznania można składać w terminie wyżej określonym w godzinach urzędowych od 9 do 12 w południe. Zeznania pisemne wolno nadsyłać pocztą na koszt nadawcy.

Niezłożenie w określonym terminie zeznania jakoteż złożenia zeznań niezgodnych z prawdą podlega ustawą unormowanym karom.

Zarazem podaje się do wiadomości, że obowiązek opłacania podatku dochodowego w r. 1922 rozpoczyna się dopiero przy dochodzie rocznym ponad 180 000,— mk. zatem dochody niższe jak 180 000 mk. nie podlegają państwowemu podatkowi dochodowemu.

Składanie zeznań przy dochodach między 180 000 mk. a 500 000 mk. nie jest ustawą wymagane.

Puck, dnia 24 czerwca 1922 r.

Przewodniczący Komisji wymiarowej
podatku dochodowego.

Odezwa Pomorskiej Izby Rolniczej do Rybaków Pomorskich.

Staraniem Centralnego Towarzystwa Rybaków Lądowych w Województwie Pomorskiem przy poparciu Pomorskiej Izby Rolniczej powstaje w Toruniu Spółdzielnia Rybacka „Przyszłość“ sp. z ogr. por., która ma na celu z jednej strony zaopatrywać rybaków po możliwie niskich cenach w sieci i t. p. narzędzia rybackie, z drugiej zaś tak zorganizować handel rybami, aby rybacy te ostatnie sprzedawali najkorzystniej dla siebie i wyzwolili się od wyzysku niesumiennej często handlarzy spekulantów. Im więcej członków przystąpi do Spółdzielni, im więcej ci członkowie dostarczą ryb, tym lepiej ona będzie mogła się rozwijać, tym lepsze zyski będzie dawała swym członkom, lepsze ceny płaćta za kupowane od nich ryby. Z chwilą ostatecznego swego zorganizowania, Spółdzielnia będzie dążyła, aby lepsze gatunki ryb zabierać w miarę możliwości od swych członków w stanie żywym i w stanie żywym transportować je na dalsze rynki zbytu.

Rybacy! Nie zwlekajcie z zapisywaniem się na członków Spółdzielni, gdyż łączą się dla wspólnego zbytu ryb, tą tylko drogą obronicie się od wyzysku spekulantów. Patrzcie, co się wkoło Was dzieje? W każdym miasteczku, niemal w każdej wsi w pobliżu jeziora jest agent firmy żydowskiej, co dla żydów Warszawskich i Łódzkich ryby zakupuje. Niedosć tego, że jesteście przez nich wyzyskani, ale w dodatku pomagacie w ten sposób do stowarzyszenia wielkich żydowskich centrali handlu rybami, które tak chcą opanować polskie rynki rybne, aby tylko one rybą handlowały i tylko one ceny na ryby wyznaczały, tuczając się Waszą ciężką pracą, mało płacąc Wam, a dużo biorąc od konsumenta.

Rybacy! Nie dajcie Waszych ryb niesumienным spekulantom! Jak jeden mąż przystępujcie do Spółdzielni na członków, tylko do niej swe ryby i raki sprzedając. Ogłoszenia w piśmiech oraz Mężowie Zaufania Centr. Tow. Ryb. Lądowych powiadomią Was o chwili, gdy Spółdzielnia będzie gotową do odbioru ryb od Was. Im prędzej większa ilość członków przystąpi, tym prędzej zorganizuje się Spółdzielnia i tym prędzej działalność swą rozpocznie.

— Udział członkowski wynosi 10 000 mk. i 10 000 mk. wpisowego.

Deklaracje o przystąpieniu na członka można podpisywać u mężów zaufania C. T. R. L., bądź też w biurze Spółdzielni w Toruniu, które mieści się przy ul. Sienkiewicza 40 w lokalu Pomorskiej Izby Rolniczej.

Po przystąpieniu większej ilości członków zostanie stosownie do brzmienia ustawy i uchwały konstytucyjnego zebrania Spółdzielni obrany przez Walne Zebranie nowy Zarząd i nowa Rada Nadzorcza. Izba Rolnicza czuwać będzie nad tem, aby dobra myśl była dobrze wykonana, pamiętając jednak, że rozkwit Spółdzielni zależy głównie od Was samych, od tego, abyście wybrali do Zarządu i Rady Nadzorczej uczciwych i rozumnych ludzi. Jeżeli za tym Zarząd i Radą Nadzorcą będzie stało nie kilku, a kilkudziesięciu conajmniej członków, będzie to wtedy Spółdzielnia naprawdę rybacka, mająca na celu korzyść

ogółu rybaków, a nie spółka handlowa kilku jednostek.

Pomorska Izba Rolnicza.

OGŁOSZENIA

Rolnicza literatura zawodowa zostanie wkrótce wzbogacona podręcznikiem do książkowości rolniczej, p. t. „Rachunki Rolnika - Praktyka“, który został opracowany przez M. Pacoszyńskiego, zaprzyjęzonego rewizora ksiąg, autora wielu prac ekonomiczno - rolniczych. Książka ta nakładem Tow. Akc. Drukarnia Pomorska w Grudziądzu ukaże się w pierwszych dniach lipca b. r. W naszej literaturze rolniczej dotychczas dawał się odczuwać brak dobrego podręcznika do nauki rachunkowości, obejmującego całokształt różnorodnych obliczeń buchalteryjnych w rolnictwie. Lukę tę zapełnia wspomniane dzieło. Podręcznik zawiera wszystkie wskazówki, objaśniające prowadzenie uproszczonej książkowości w większych i mniejszych gospodarstwach, obliczenie dochodowości majątku, zestawienie statystyki, obrachunki gospodarcze itp. Liczne tablice i wzory ułatwiają w wysokim stopniu zapoznanie się z metodą książkowości, wyłożoną przez autora. Podręcznik ten odda nieocenione usługi nie tylko rolnikom-praktykom, lecz także znacznemu zastępowi uczącej się młodzieży szkół rolniczych i kursów. Bliższych informacji zasięgnąć można w Tow. Akc. „Drukarnia Pomorska“ Grudziądz (Pomorze).

Zakup

drzewa opałowego, użytkowego
wszelkiego rodzaju i torfu.

Oferty z podaniem cen
uprasza się nadesłać

Tomasz Jankowski
skład drzewa

Tuchola (Pomorze)

Szosa Świecka, telef. 56

Filja: Chełmno (Pomorze) ul. Wodna Nr. 31.

Filja: Inowrocław (Wlkp.) ul. Farna Nr. 2.

telef. 268.